

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 20. aprill 2020
(OR. en)

2020/0059 (COD)

PE-CONS 9/20

PECHE 90
CADREFIN 62
CODEC 246

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrusi (EL) nr 508/2014 ja (EL) nr 1379/2013 seoses erimeetmetega, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2020/...,**

...

**millega muudetakse määrusi (EL) nr 508/2014 ja (EL) nr 1379/2013
seoses erimeetmetega, et leevendada COVID-19 puhangu mõju
kalandus- ja vesiviljelussektorile**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 ja artiklit 175,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt¹

¹ Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) COVID-19 puhangust tulenevast märkimisväärsest nõudluse kahanemisest tingitud turuhäire tõttu kannatab eriti rängalt kalandus- ja vesiviljelussektor. Müügikohtade, turgude, turustusvõimaluste ja -kanalite sulgemise tulemusel on hinnad ja mahud oluliselt vähenenud. Nõudluse vähenemine ja hindade langus ning tarneahela haavatavus ja keerukus on muutnud kalalaevastike tegevuse ja mereandide tootmise kahjumlikuks. Seetõttu on kalurid sunnitud jääma sadamasse ja kalakasvatajad peavad mõne nädalaga tooted turult kõrvaldama või hävitama.

- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 508/2014¹ loodud Euroopa Merendus- ja Kalandusfondil (EMKF) peaks olema võimalik toetada erimeetmeid kuni 31. detsembrini 2020, et leevendada COVID-19 puhangu mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile. Kõnealused meetmed peaksid hõlmama toetust püügitegevuse, sealhulgas sisevetekalanduse ja jalgsipüügi ajutise peatamise eest, ning vesiviljelustootjate, töötlemisettevõtete ja äärepoolseimate piirkondade teatava majandusliku kahju eest, kui need on tingitud COVID-19 puhangust. Samuti peaksid kõnealused meetmed hõlmama käibekapitali pakkumist vesiviljelustootjatele ja töötlemisettevõtetele ning toetust tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele kalandus- ja vesiviljelustoodete ladustamise eest vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1379/2013². Meetmetega toetatavate toimingute kulud peaksid olema rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

- (3) Kulukohustuste jaoks EMKFi käsutuses olevad, eelarve jagatud täitmise alla kuuluvad vahendid tuleks jaotada viisil, mis tagab, et kehtestataks kindlaksmääratud summad kalandusala kontrolli ja teadusandmete kogumise jaoks, lubades samas eraldada 10 % nendest summadest COVID-19 puhangu mõju leevendamise seotud meetmetele, ning lisakulude hüvitamise jaoks äärepoolseimates piirkondades. Muud eelarve jagatud täitmise alla kuuluvad vahendid peaksid liikmesriigid jaotama vastavalt oma vajadustele.
- (4) Võttes arvesse COVID-19 puhangu märkimisväärseid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja likviidsuse vajadust majanduses, peaks olema võimalik toetada püügitegevuse ajutist peatamist, mis on tingitud COVID-19 puhangu põhjustatud kriisist, maksimaalse kaasrahastamise määraga 75 % avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest.
- (5) Kuna COVID-19 puhangu tagajärgedega toimetulekuks on vaja rahalisi vahendeid paindlikult ümber jagada, ei peaks kõnealusest puhangust tingitud püügitegevuse ajutise peatamise toetuse suhtes seadma rahastamise ülemmäära. See ei tohiks piirata kehtivate rahastamise ülemmäärade kohaldamist muudel püügitegevuse ajutise peatamise juhtudel. Jätkuvalt tuleks kohaldada kohustust arvestada püügitegevuse ajutiseks peatamiseks antud toetus maha sama laeva eest püügitegevuse alaliseks lõpetamiseks antud toetusest. COVID-19 puhangu mõju leevendamise meetmete osas tuleks nende laevaomanike puhul, kelle laevad on registreeritud vähem kui kaks aastat enne toetustaotluse esitamist, ja kalurite puhul, kes alustasid töötamist vähem kui kaks aastat enne toetustaotluse esitamist, vähendada proportsionaalselt 120 päeva pikkuse tegevuse nõuet.

- (6) Võttes arvesse vajamineva toetuse kiireloomulisust, peaks olema võimalik laiendada lihtsustatud menetluse kohaldamisala, et see hõlmaks rakenduskavadesse tehtavaid muudatusi, mis on seotud erimeetmetega ja nende jaoks vajalike rahaliste vahendite ümberjaotamisega, et tulla toime COVID-19 puhangu tagajärgedega. Selline lihtsustatud menetlus peaks hõlmama kõiki muudatusi, mis on vajalikud asjaomaste meetmete täielikuks rakendamiseks, sealhulgas nende kehtestamine ja toetuse arvutamiseks kasutatava meetodi kirjeldus.
- (7) Kuna tootjaorganisatsioonidel on kriisi ohjamisel oluline roll, tuleks tootmis- ja turustuskavade jaoks ettenähtud toetuse ülemmäära suurendada 12 %-ni turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest. Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalik teha ettemakseid kuni 100 % ulatuses tootjaorganisatsioonidele ettenähtud rahalisest toetusest.
- (8) COVID-19 puhangust tingitud kalandus- ja vesiviljelustegevuse ootamatu häirumise ning sellest tuleneva ohu tõttu kalandus- ja vesiviljelustoodete turgudele on asjakohane kehtestada inimtoiduks ettenähtud kalandus- ja vesiviljelustoodete ladustamise mehhanism. Mehhanismi eesmärk on parandada turu stabiilsust, vähendada ohtu, et selliseid tooteid raisataks või et neid suunataks ümber muuks otstarbeks kui inimtoiduks, ning aidata tulla toime kriisi mõjuga toodetelt saadavale tulule. Selline mehhanism peaks võimaldama kalandus- ja vesiviljelustootjatel kasutada sarnaste liikide jaoks samu säilitamis- või kaitsemeetodeid, et tagada tootjate vahel aus konkurents.

- (9) Kuna COVID-19 puhangust tingitud kalandus- ja vesiviljelustoodete nõudlus on vähenenud järsult ja ulatuslikult, peaks olema võimalik suurendada ladustamisabi rahastamiskõlblikke koguseid kuni 25 %-ni asjaomase tootjaorganisatsiooni poolt müügiks pakutavate toodete aastakogusest.
- (10) Selleks et liikmesriigid saaksid kiiresti reageerida COVID-19 puhangu ootamatusele ja prognoosimatusele, peaks neil olema õigus kehtestada oma tootjaorganisatsioonide jaoks ladustatismehhanismi käivitushinnad. Need käivitushinnad tuleks kehtestada selliselt, et säiliks käitajatevaheline aus konkurents.
- (11) EMKF peaks saama toetada ka neid meetmeid, millega hüvitatakse COVID-19 puhangu tõttu käitajatele, kes tegelevad äärepoolseimates piirkondades teatavate kalandus- ja vesiviljelustoodete püügi, kasvatamise, töötlemise ja turustamisega, tekkinud majanduslikku kahju, eelkõige sellist, mille on põhjustanud kala hinnalangus või kasvanud ladustamiskulud. Komisjon peaks sellised liikmesriikide ettepanud meetmed viivitamata heaks kiitma.
- (12) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt leevendada COVID-19 puhangu sotsiaalset ja majanduslikku mõju kalandus- ja vesiviljelussektorile, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda pakutud meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (13) Võttes arvesse vajamineva toetuse kiireloomulisust, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
- (14) Võttes arvesse COVID-19 puhangut ning selle kalandus- ja vesiviljelussektorile avalduva sotsiaalse ja majandusliku mõjuga tegelemise pakilisust, on asjakohane teha erand kaheksa nädala pikkusest tähtajast, millele on osutatud ELi lepingule, Euroopa Liidu toimimise lepingule ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingule lisatud protokolli nr 1 (riikide parlamentide rolli kohta Euroopa Liidus) artiklis 4.
- (15) Määrusi (EL) nr 508/2014 ja (EL) nr 1379/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1
Määruse (EL) nr 508/2014 muutmine

Määrust (EL) nr 508/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Eelarvevahendid eelarve jagatud täitmisel

1. Eelarve jagatud täitmise raames aastateks 2014–2020 võetavateks kulukohustusteks EMKFist saadaolevad rahalised vahendid on 5 749 331 600 eurot jooksevhindades kooskõlas II lisas esitatud iga-aastase jaotusega.
2. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse 580 000 000 eurot artiklis 76 osutatud kontrolli- ja täitemeetmete.
3. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse 520 000 000 eurot artiklis 77 osutatud andmekogumismeetmete.

4. Lõikes 1 osutatud eelarvevahenditest eraldatakse V jaotise V peatüki kohaselt äärepoolseimatele piirkondadele kompensatsiooniks 192 500 000 eurot.
Kompensatsioon ei tohi aasta lõikes ületada:
 - a) 6 450 000 eurot Assooride ja Madeira puhul;
 - b) 8 700 000 eurot Kanaari saarte puhul;
 - c) 12 350 000 eurot ELi toimimise lepingu artiklis 349 osutatud Prantsuse äärepoolseimate piirkondade puhul.
5. Liikmesriikidel on võimalus kasutada lõike 2 alusel saadaolevaid vahendeid lõikes 3 osutatud meetmeteks ning lõike 3 alusel saadaolevaid vahendeid lõikes 2 osutatud meetmeteks.
6. Lõigetes 2 ja 3 osutatud eelarvevahenditest võib 10 % eraldada COVID-19 puhangu mõju leevendamise meetmetele.“

2) Artikli 16 lõike 1 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

- „1. Artikli 13 lõikes 1 osutatud liikmesriikide kulukohustusteks saadaolevad vahendid ajavahemikuks 2014–2020, mis on esitatud II lisa tabelis, määratakse kindlaks järgmiste objektiiivsete kriteeriumide alusel:“.

3) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 2 lisatakse järgmine punkt:

„e) rakenduskavade muutmine artikli 33 lõike 1 punktis d, artiklis 35, artikli 44 lõikes 4a, artikli 55 lõike 1 punktis b, artiklites 57, 66 ja 67 ning artikli 69 lõikes 3 osutatud toetuse, sealhulgas COVID-19 puhangu tagajärgedega toimetuleks ettenähtud rahaliste vahendite ümberjaotamise osas.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõiget 2 ei kohaldata artikli 33 lõike 1 punktides a, b ja c, artiklis 34 ning artikli 41 lõikes 2 osutatud toetuse suhtes.“

4) Artikli 25 lõike 3 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„3. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 5 kohaldamist, ei tohi EMKFi kogu rahaline toetus artikli 33 lõike 1 punktides a, b ja c ning artiklis 34 osutatud meetmete ning artiklis 41 osutatud põhi- või lisamootorite asendamiseks või ajakohastamiseks olla suurem järgmisest kahest ülemmäärast:“.

5) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. EMKF võib toetada püügitegevuse ajutiseks peatamiseks võetavaid meetmeid järgmistel juhtudel:

- a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklites 12 ja 13 vastavalt osutatud komisjoni meetmete või liikmesriigi erakorraliste meetmete või nimetatud määruse artiklis 7 osutatud kaitsemeetmete (sealhulgas keeluaegade) rakendamise korral;
- b) säästva kalapüügi partnerluslepingute või nende protokollide pikendamata jätmise korral;
- c) kui püügitegevuse ajutine peatamine on ette nähtud vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1967/2006* vastu võetud majandamiskavas või vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklitele 9 ja 10 vastu võetud mitmeaastases kavas ning kui teaduslike nõuannete põhjal on püügikoormust vaja vähendada selleks, et täita vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikele 2 ja artikli 2 lõike 5 punktile a osutatud eesmärgid;

- d) kui püügitegevuse ajutine peatamine toimub COVID-19 puhangu tagajärjel ajavahemikus 1. veebruar kuni 31. detsember 2020, sealhulgas laevade puhul, mis tegutsevad säästva kalapüügi partnerluslepingu alusel.

Kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 9 teise lõiguga ja erandina selle esimesest lõigust on käesoleva lõike esimese lõigu punkti d alusel toetatavate toimingute kulud rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.

2. Lõike 1 esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud toetust võib anda kõige rohkem kuueks kuuks laeva kohta ajavahemikul 2014–2020. Maksimumkestust ei kohaldata lõike 1 esimese lõigu punktis d osutatud toetuse puhul.

* Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11).“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Lõike 1 punkti d puhul kohaldatakse järgmisi erandeid:

- a) erandina lõike 3 punktist a võivad liikmesriigid juhul, kui kalalaev on toetustaotluse esitamise kuupäeval olnud liidu kalalaevastiku registris registreeritud vähem kui kaks aastat, arvutada sellelt laevalt nõutavad minimaalsed püügitegevuse päevad proportsionaalselt 120 päevaga kahe viimase kalendriaasta jooksul;
- b) erandina lõike 3 punktist b võivad liikmesriigid juhul, kui kalur on toetustaotluse esitamise kuupäeval liidu kalalaeva pardal töötanud vähem kui kaks aastat, arvutada kõnealuselt kalurilt nõutavad minimaalsed tööpäevad proportsionaalselt 120 päevaga kahe viimase kalendriaasta jooksul;

c) erandina lõikest 3 antakse toetust ka jalgsi püüdvatele kaluritele, kes on töötanud vähemalt 120 päeva toetustaotluse esitamise päevale eelneva kahe kalendriaasta jooksul. Kui jalgsi püüdev kalur on toetustaotluse esitamise kuupäevaks töötanud vähem kui kaks aastat, võivad liikmesriigid arvutada sellelt jalgsi püüdvalt kalurilt nõutavad minimaalsed tööpäevad proportsionaalselt 120 päevaga kahe viimase kalendriaasta jooksul.“

6) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„4a. EMKF võib toetada COVID-19 puhangust tingitud püügitegevuse ajutiseks peatamiseks võetavaid meetmeid, nagu on sätestatud artikli 33 lõike 1 punktis d, artiklis 33 sätestatud tingimustel.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõigete 1 ja 4a kohaldamisel käsitatakse:

a) artiklite 30, 32, 33, 38, 39, 41 ja 42 viiteid kalalaevadele viidetena ainult sisevetes tegutsevatele laevadele;

- b) artikli 38 viiteid merekeskkonnale viidetena keskkonnale, milles tegutsevad sisevetes tegutsevad kalalaevad.“

7) Artikkel 55 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 55

Rahvatervise meetmed

1. EMKFist võib toetada järgmisi hüvituskavasid:

- a) hüvitis molluskikasvatajatele nende kasvatatud molluskite kogumise ajutise peatamise eest, kui selline peatamine on rangelt rahvatervise huvides;
- b) käibekapitali andmine ja hüvitis vesiviljelusettevõtjatele.

Esimese lõigu punktis b osutatud hüvitist võib anda COVID-19 puhangust tingitud tootmise ja müügi ajutise peatamise või vähendamise või täiendavate ladustamiskulude eest, mis on tekkinud ajavahemikus 1. veebruar kuni 31. detsember 2020.

2. Lõike 1 punkti a kohast toetust võib anda üksnes siis, kui molluskite saastumise tõttu nende kogumise peatamine on tingitud toksiine tootva planktoni vohamisest või biotoksiine sisaldava planktoni olemasolul ning kui:
 - a) saastus kestab järjest üle nelja kuu või
 - b) kogumise peatamise kahjud on üle 25 % asjaomase ettevõtte aastakäibest, arvatuna selle ettevõtte nende kolme kalendriaasta keskmise käibe alusel, mis eelneb aastale, kui kogumine peatati.

Esimese lõigu punkti b kohaldamiseks võivad liikmesriigid kehtestada kahju arvestamise erinormid nendele ettevõtetele, mis on tegutsenud alla kolme aasta.

3. Hüvitist võib lõike 1 punkti a alusel maksta maksimaalselt 12 kuu jooksul kogu programmitöö perioodil. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib kõnealust ajavahemikku pikendada ühel korral kõige rohkem 12 lisakuu võrra kokku maksimaalselt 24 kuuni.

Kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 9 teise lõiguga ja erandina selle esimesest lõigust on käesoleva artikli lõike 1 punkti b alusel toetatavate toimingute kulud rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.“

8) Artikli 66 lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

- „3. Käesoleva artikli kohaselt tootjaorganisatsioonile aasta kohta antav toetus ei tohi ületada 12 % kõnealuse tootjaorganisatsiooni poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest kolme eelneva kalendriaasta jooksul. Hiljuti tunnustatud tootjaorganisatsioonide puhul ei tohi kõnealune toetus ületada 12 % kõnealuse organisatsiooni liikmete poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest kolme eelneva kalendriaasta jooksul.
4. Kui asjaomane liikmesriik on kiitnud heaks määruse (EL) nr 1379/2013 artikli 28 lõikes 3 osutatud tootmis- ja turustuskava, võib ta teha ettemakse, mis on 50–100 % rahalisest toetusest.“

9) Artikli 67 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui seda on vaja COVID-19 puhangule reageerimiseks, võib EMKF toetada hüvitise maksmist tunnustatud tootjaorganisatsioonidele ja tootjaorganisatsioonide ühendustele, kes ladustavad määruse (EL) nr 1379/2013 II lisas loetletud kalapüügi- või vesiviljelustooteid või nimetatud määruse I lisa punktis a loetletud CN-koodi 0302 alla kuuluvaid tooteid, kui neid tooteid ladustatakse kooskõlas nimetatud määruse artiklitega 30 ja 31 ning järgmistel tingimustel:

- a) ladustamisabi summa ei ületa asjaomaste toodete stabiliseerimiseks ja ladustamiseks vajalike toimingute tehnilisi ja finantskulusid;
- b) ladustamisabi rahastamiskõlblikud kogused ei ületa 25 % tootjaorganisatsiooni poolt müügiks pakutavate asjaomaste toodete aastakogusest;
- c) aasta kohta antav rahaline toetus ei ületa 20 % tootjaorganisatsiooni liikmete poolt turule lastud aastatoodangu keskmisest väärtusest ajavahemikus 2017–2019.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel, kui tootjaorganisatsiooni liikmel ei olnud ajavahemikus 2017–2019 turule lastud toodangut, võetakse arvesse sellise liikme esimesel kolmel tootmisaastal turule lastud toodangu keskmist väärtust aastas.

2. Lõikes 1 osutatud toetuse maksmine lõpetatakse 31. detsembril 2020.

Kooskõlas määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõike 9 teise lõiguga ja erandina selle esimesest lõigust on käesoleva artikli alusel toetatavate toimingute kulud rahastamiskõlblikud alates 1. veebruarist 2020.“

- 10) Artiklisse 69 lisatakse järgmine lõige:

„3. EMKF võib toetada töötlemisettevõtetele käibekapitali ja hüvitiste andmist vesiviljelustootjate jaoks artikli 55 lõike 1 teises lõigus ettenähtud ulatuses.“

- 11) Artikli 70 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EMKF võib toetada nende lisakulude hüvitamist, mida ELi toimimise lepingu artiklis 349 osutatud äärepoolseimate piirkondade käitajad on teatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete püüdmisel, kasvatamisel, töötlemisel ja turustamisel kandnud.

EMKF võib samuti toetada meetmeid, millega hüvitatakse COVID-19 puhangust tingitud majanduslikku kahju, eelkõige sellist, mille on põhjustanud kala hinna alanemine või ladustamiskulude suurenemine.“

12) Artikli 72 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võivad muuta lõikes 1 osutatud hüvituskava sisu. Liikmesriigid esitavad sellised muudatused komisjonile. Komisjon võtab oma otsuse kohta, kas sellised muudatused heaks kiita, vastu rakendusaktid. Kui muudatused puudutavad meetmeid, millega hüvitatakse COVID-19 puhangust tingitud majanduslikku kahju artikli 70 lõike 1 teisi lõigu alusel, võtab komisjon sellised rakendusaktid vastu paranduste esitamisest 15 päeva jooksul. Hoolimata käesoleva artikli lõikest 4 sätestatakse COVID-19 puhangust tingitud majandusliku kahju hüvitamiseks võetud meetmeid käsitlevate rakendusaktidega samuti täiendavate kulude arvutamise meetod ja liikmesriikide rakendamismeetodid.“

13) Artikli 79 lõige 2 jäetakse välja.

14) Artikli 94 lõike 3 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) 50 % artikli 33 lõike 1 punktides a, b ja c, artiklis 34 ning artikli 41 lõikes 2 osutatud toetusega seotud avaliku sektori rahastamiskõlblikest kuludest;“.

15) Artikli 95 lõike 2 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) toiming on seotud artikli 33 või 34 kohase toetuse või artikli 54, 55 või 56 või artikli 69 lõike 3 kohase hüvitisega.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1379/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1379/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 8 lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„f) vesiviljelustoodete ajutise ladustamise korraldamine kooskõlas käesoleva määruse artiklitega 30 ja 31.“

2) Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

Ladustamismehhanism

Kalapüügi- ja vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonid võivad saada rahalist toetust käesoleva määruse II lisas loetletud toodete või I lisa punktis a loetletud CN-koodi 0302 alla kuuluvate toodete ladustamiseks, tingimusel et:

a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 508/2014* sätestatud ladustamisabi tingimused on täidetud;

- b) tooted on turule lastud tootjaorganisatsioonide poolt ja neile ei ole artiklis 31 osutatud käivitushinnaga ostjat leitud;
- c) kui see on kohaldatav, vastavad tooted artikli 33 kohaselt kehtestatud ühiste turustusnormidele ja on inimtoiduks piisavalt kvaliteetsed;
- d) tooted stabiliseeritakse või neid töödeldakse ning ladustatakse mahutites või sumpades külmutamise (laeva pardal või maismaal asuvates rajatistes), soolamise, kuivatamise, marineerimise või vajaduse korral keetmise ja pastöriseerimise teel, olenemata sellest, kas sellega kaasneb toodete fileerimine, tükeldamine või asjakohasel juhul pea eemaldamine;
- e) vesiviljelustooteid ei ladustata elavana;
- f) tooted viiakse hiljem laost uuesti turule inimtoiduks ja
- g) tooted jäävad lattu vähemalt viieks päevaks.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).“

3) Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Enne iga aasta algust võib iga tootjaorganisatsioon teha ettepaneku artiklis 30 osutatud ladustamismehhanismi käivitushinna kohta käesoleva määruse II lisa loetletud toodete või I lisa punktis a loetletud CN-koodi 0302 alla kuuluvate toodete puhul.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Kui liikmesriik ei ole enne COVID-19 puhangut määranud lõike 4 kohaselt kindlaks käivitushindu, siis peab see liikmesriik viivitamata määrama asjaomased käivitushinnad kindlaks lõigetes 2 ja 3 osutatud kriteeriumide alusel. Hinnad tehakse üldsusele kättesaadavaks.“

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
